

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Barițchii Valerii, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca din 01 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

BARIȚCHII Valerii Ivan, născut la 26 noiembrie 1956, originar și domiciliat în s. Bădiceni, r-nul Soroca.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.01.2015 – 01.10.2015;

Instanța de apel: 20.10.2015 – 03.02.2016;

Instanța de recurs: 03.05.2016 – 15.06.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 01 octombrie 2015, Barițchii V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința lui Barițchii V. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *in fapt*, a constatat că Barițchii V., la 15.09.2013, în jurul orei 12: 00, deținînd permisul de conducere nr. 58300488, categoria „A” și „B”, eliberat de SEET Soroca, la 12.05.2005, fiind la volanul automobilului personal de model „Opel Kadett”, cu n/î CGP 386, avînd în calitate de pasager pe soția sa Barițchii T., se deplasa pe traseul R din direcția or. Soroca spre or. Otaci în regiunea s. Grigorăuca, r-nul Soroca și dorind să efectueze manevra de virare la stînga spre localitatea Bădiceni, a ieșit pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, tamponîndu-se cu automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î CR AV 864, care era condus de către Benchechi V., încalcînd astfel cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, în special:

- pct.40. 1) lit. b), care prevede că înainte de virarea la stînga sau întoarcerii,

conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor;

- pct.42. 1), 2), 3), care prevăd că determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere, iar în lipsa acestora de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritelor vehiculelor și intervalele de siguranță necesare, iar în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului și intrarea pe banda extremă stînga destinată circulației de sens opus este interzisă;

- pct.45. 1), 2) conform cărora conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situații periculoase; c) starea tehnică a vehiculului; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

În urma accidentului rutier Barițchii T., s-a ales cu fractura cominutivă a femurului drept, fractura coastelor IX-XII pe dreapta, plagă pe pleoapa ochiului drept și comotie cerebrală, care după criteriul pericolului de viață se califică ca vătămare corporală gravă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată și inculpat.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Barițchii V. să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului s-a indicat că, instanța de judecată a stabilit just circumstanțele cauzei, însă nefondat și neîntemeiat în baza art.90 Cod penal a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, făcînd referire la prevederile art. 75 Cod penal și Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 31.05.2004 cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiul individualizării pedepsei penale.

La fel, s-a menționat că, infracțiunea comisă de inculpat se consideră gravă, totodată face parte din infracțiunile din domeniul transporturilor, care la moment prezintă un pericol social sporit în Republica Moldova. Or, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată, inculpatul vina nu a recunoscut-o, nu s-a căit de cele comise, nu a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a conștientizat pericolul social sporit al faptei și prin orice metodă a încercat să împiedice stabilirea adevărului.

Procurorul a fost de opinia că instanța de fond nu a studiat și analizat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele menționate mai sus, care caracterizează persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei. Astfel, corectarea lui Barițchii V. este posibilă doar prin izolarea lui de societate, urmînd a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoare cu executarea reală a acesteia.

3.2. Partea vătămată Barițchii T. a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, cu adoptarea unei noi hotărîri echitabile, invocînd că nu este de acord cu sentința instanței de fond, considerînd-o ilegală și pasibilă casării. Apelanta a indicat despre faptul că, atunci cînd a fost interogată, a declarat că automobilul în care se afla în momentul tamponării staționa, însă instanța de judecată nu a ținut cont de declarațiile sale și a constatat contrar realității, că în momentul accidentului automobilul Opel se mișca. Astfel, s-a constatat că, ea a fost vătămată în rezultatul acțiunilor lui Barițchii V. pe cînd acest lucru a avut loc din cauza conducătorului automobilului Dacia, care nici nu era în zona vizibilității atunci cînd Barițchii V a oprit automobilul.

Prin urmare, apelanta a opinat că instanța a condamnat o persoană nevinovată în comiterea accidentului respectiv, iar persoana vinovată în genere nu a fost identificată și audiată. Indică că, instanța nu a luat în considerație că toți martorii oculari au confirmat același lucru ca și dînsa și inculpatul Barițchii V., dar a pus la baza sentinței probe dobîndite în mod fraudulos, fapte care au fost discutate în ședința de judecată.

3.3. Inculpatul Barițchii V. a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, cu adoptarea unei noi hotărîri prin care dînsul să fie achitat, iar în motivarea apelului a indicat că, nu este de acord cu sentința, deoarece o consideră ilegală și neîntemeiată, emisă fără aprecierea corectă a probelor cauzei. Apelantul a menționat că, atît pe parcursul urmării penale, cît și pe parcursul cercetării judecătorești, partea acuzării nu a adus careva probe verosimile, concludente și suficiente pentru a putea afirma cu siguranță că el a comis infracțiunea incriminată. Consideră că, în cauza dată este important stabilirea persoanei care se face vinovată de producerea accidentului rutier, adică care din conducătorii automobilelor implicate în accidentul rutier a încălcat regulile de circulație rutieră, ce a servit nemijlocit la producerea accidentului.

Inculpatul a menționat că instanța a făcut concluzii greșite precum că el este vinovat de producerea accidentului, bazîndu-se exclusiv pe declarațiile persoanelor care nu au fost martori oculari ai accidentului și care ca colaboratori ai poliției au întocmit o schiță incorectă a locului accidentului, fiind persoane cointeresate pe caz, iar declarațiile martorilor oculari au fost ignorate sub pretextul imposibilității realizării de către acestea a faptului accidentului din cauza timpului foarte scurt a producerii lui.

La fel, apelantul a indicat că conform schiței accidentului rutier, automobilul condus de dînsul a făcut virare la stînga, fapt care în realitate nu corespunde adevărului, deoarece martorul Cobîlaș V., care a semnat schița respectivă, fiind ascultat în cadrul urmării penale pe data de 29.11.2013, a explicat că la momentul ciocnirii automobilelor, „automobilul OPEL CADET condus de Barițchii V. staționa”. Aceasta se dovedește și prin declarațiile mai multor martori, care nu au fost luate în considerație de instanța de fond.

Astfel, cu certitudine a fost stabilit că, în momentul accidentului automobilul OPEL staționa și această staționare a durat ceva timp pînă la apariția în vizor a automobilului DACIA.

În atare circumstanțe, inculpatul a specificat că nu se poate vorbi despre comiterea de către dînsul a infracțiunii prevăzute de art.264 Cod penal, deoarece această norma legală prevede că latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, în cazul respectiv mașina OPEL staționa și accidentul s-a produs din vina conducătorului automobilului care se afla în mișcare, adică DACIA LOGAN. A mai menționat că, colaboratorii de poliție nu au fost martori oculari ai accidentului și în declarațiile sale și-au apărât așa numita corectitudine a întocmirii schiței, deși s-a stabilit, că aceasta a fost întocmită incorect, fiind semnată de el în stare de stres fără verificarea corectitudinii întocmirii.

Mai mult, recurentul a mai indicat că, apar îndoieli rezonabile referitor la persoana care conducea automobilul Dacia, deoarece din înregistrarea video se vede că parbrizul automobilului respectiv din partea șoferului este deteriorat din interiorul automobilului și are pe el urme de sînge, însa așa numitul conducător al acestui automobil Benchechi dă interviu fără a avea vre-o leziune corporală, pe cînd el era în aceleași condiții plin de sînge, or din atare considerente se presupune că la volan se afla o altă persoană, care nu avea deprinderi de conducere aceasta fiind de fapt cauza accidentului, circumstanțe care nu au fost verificate nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016 apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrînd just acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și corect stabilindu-i pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința lui Barițchii V. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel a specificat că, nu pot fi reținute argumentele apelantului Barițchii V., invocate în apel, precum că el nu este vinovat, iar instanța a făcut concluzii despre vinovăția sa în baza declarațiilor persoanelor care nu au fost martori oculari ai accidentului, că colaboratorii poliției au întocmit schița incorect, că au fost ignorate declarațiile martorului ocular Cobîlaș V., care a declarat că automobilul condus de Barițchii V. staționa, iar schița accidentului rutier a semnat-o fără să o verifice, la fel și declarațiile martorului Spinei I., care a declarat că automobilul staționa, deoarece toate acestea se combat prin probele cauzei penale cercetate în instanța de fond și suplimentar verificate în instanța de apel.

Astfel, conform raportului de expertiză auto-tehnică nr. 1206 din 07.07.2014 precum și potrivit raportului de expertiză auto-tehnică în comisie nr. 2052 din 23.11.2014, s-a constatat că, în momentul coliziunii automobilul de model „Opel Kadett”, n/î CGP 389 s-a aflat în regim de mișcare. Viteza de deplasare a automobilului dat în momentul de coliziune

a constituit aproximativ 25 km/h. În momentul coliziunii, partea dreaptă din față a automobilului de model „Dacia Logan” a intrat în contact cu partea dreaptă din față a automobilului de model „Opel Kadett”. Axele longitudinale ale acestor automobile se aflau sub un unghi aproximativ de 50°. Poziția reciprocă a vehiculelor, în momentul de coliziune este prezentată în schema nr. 2, care este anexată la raportul de expertiză.

Locul de coliziune a vehiculelor s-a aflat pe carosabil, pe banda de deplasare a automobilului de model „Dacia Logan”, la distanța de 1,0 m de la marginea dreaptă a carosabilului. În momentul de coliziune, automobilul de model „Opel Kadett” și automobilul de model „Dacia Logan” s-au aflat relativ elementelor drumului, în poziția care este indicată în schema nr. 3, care este anexată la raportul de expertiză. Viteza de deplasare a automobilului de model „Dacia Logan” în momentul de coliziune a constituit aproximativ 47 km/h, iar viteza de deplasare a automobilului dat înaintea urmei de frînare a constituit aproximativ 69 km/h.

Lungimea urmei de frînare a automobilului nominalizat în condițiile rutiere date deplasarea automobilului cu viteza-50 km/h constituia aproximativ 14,2 m.

La fel, motivele indicate în apelul inculpatului se combat și prin declarațiile expertului Tverdohleb M. depuse în instanța de fond, care a explicat că, conform cercetărilor efectuate s-a stabilit că, automobilul condus de Barițchii V. se deplasa cu viteza de 25 km/h și este puțin probabil ca pasagerul să deschidă portiera automobilului în timpul deplasării acestuia.

Reieșind din schema accidentului, calculele relatate în ea și fotografiile automobilelor, precum și documentele prezentate se dovedește faptul că automobilele se deplasau, ceea ce denotă că automobilul „Opel Kadett” nu putea staționa.

Mai mult, inculpatul în apelul său, personal indică că, staționarea automobilului condus de el, a durat pînă la apariția în vizor a automobilului Dacia, concluzionîndu-se că ulterior a început deplasarea, deci la momentul impactului fiind în mișcare după cum este constatat și prin rapoartele de expertiză auto-tehnică.

Instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut nici argumentul inculpatului, referitor la dezacordul său cu schița accidentului rutier, deoarece aceasta este semnată personal de către inculpat, iar invocarea precum că se afla în stare de stres la momentul întocmirii și semnării este o tendință de a-și menține poziția sa de nevinovăție, ceea ce nu poate avea o careva relevanță pentru instanță.

La fel, nu poate fi luată în considerație nici invocarea inculpatului referitor la incorectitudinea și ilegalitatea rapoartelor expertizelor auto-tehnice, or, nefiind de acord cu ele, acesta nu a fost lipsit de posibilitatea de a înainta obiecții asupra lor, ceea ce nu a făcut, astfel afirmațiile sale neavînd careva suport probant.

Astfel, instanța de apel a apreciat nerecunoașterea vinei de către inculpat, ca o metodă de autoapărare, cu scopul de a se eschiva de răspunderea pentru cele comise, totodată, nerecunoașterea vinei nu echivalează cu achitarea acestuia, dat fiind că sînt prezente suficiente probe care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța a apreciat critic și motivele invocate în apelul său de partea vătămată, care este soția inculpatului și are interes personal în cauza dată, întru soluționarea

cauzei în favoarea soțului său, motive care coincid cu cele din apelul inculpatului și au fost dezbătute supra.

Cu referire la apelul procurorului privind blîndețea pedepsei, instanța a specificat că, argumentele invocate nu pot fi admise, deoarece instanța de fond corect a apreciat cuantumul pedepsei și modalitatea de executare a acesteia în privința inculpatului, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele de fond avocatul Cechir V. a atacat cu recurs ordinar sentința și decizia instanței de apel solicitînd casarea acestora, cu rejudecare cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Barițchii V.

Recurenta menționează că instanța de apel nu a reținut argumentele lui Barițchii V., că instanța de fond a ajuns greșit la concluzia despre vinovăția sa în baza declarațiilor persoanelor care nu au fost martori oculari ai accidentului, că colaboratorii poliției au întocmit schița incorect, că au fost ignorate declarațiile martorilor oculari Cobîlaș V. și Spinei I., care au indicat expres că automobilul condus de Barițchii V. staționa. Or, instanța de apel nu a cercetat și nu a apreciat toate probele anexate la materialele cauzei, în complexitate, sub toate aspectele, în mod obiectiv, dar a făcut aceeași greșeală ca și instanța de fond, eronat concluzionînd asupra vinovăției lui Barițchii V. în baza art. 264 Cod penal.

Avocata Cechir V. menționează că instanțele au încălcat prevederile art.101 Cod de procedură penală dînd prioritate unor probe, cu ignorarea altora, or nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită, instanțele urmînd să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, dar nu să se reducă la analiza probelor admise, fără a se expune asupra motivului inadmisibilității probelor aduse de partea apărării.

Instanța de apel a stabilit că, celălalt participant la trafic a depășit viteza de deplasare, însă odată ce acesta se afla pe banda lui de deplasare, iar inculpatul conform schiței accidentului rutier pe banda opusă, din aceste considerente s-a apreciat critic argumentul invocat de partea apărării precum că vinovat de comiterea accidentului rutier este o altă persoană. Adică, din concluzia dată clar se deduce că, instanța de judecată recunoaște că și celălalt participant la trafic era vinovat, deoarece a depășit limita de viteză permisă în localitate, însă în același timp consideră că, Barițchii V. era mai vinovat deoarece se afla pe banda de mișcare a acestuia. Analizînd această concluzie a instanței, apare întrebarea oare într-un accident rutier, unde în joc este viața omului se poate de vorbit despre o răspundere unilaterală, atunci cînd ambele părți participante la trafic au admis careva încălcări din Regulamentul circulației rutiere.

Totodată titulara recursului susține că instanța de apel s-a expus asupra a două motive invocate de apelant, aprecierea probelor și nevinovăția inculpatului, fără să se pronunțe asupra probelor apărării și motivul respingerii lor și asupra argumentelor invocate de Barițchii V. cu privire la relațiile de rudenie dintre martorul Muntean C. și polițistul Leșan N., care a investigat cazul.

Totodată, se menționează că, conform sentinței instanța a examinat cauza de învinuire a lui Barițchii V. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, însă ultimul a fost condamnat în baza art.264 alin. (3) lit. a) Cod penal. Temeiul dat a fost invocat și în fața instanței de apel însă lăsat fără examinare.

În final, recurenta susține că Judecătoria Soroca, examinând prezenta cauză a încălcat prevederile art. 325 Cod de procedură penală, adică a încălcat limitele judecării cauzei, aplicînd față de Barițchii V. o pedeapsă complimentară mai mare decît cea solicitată de acuzatorul de stat, de 3 ani privare de dreptul de a conduce mijlocul de transport, pe cînd instanța l-a privat de acest drept pe o perioadă de 4 ani.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul în referința depusă privind opinia sa asupra recursului declarat de avocata Cechir V. menționează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate sunt legale în cadrul dosarului penal și nu au fost admise încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual-penale, ce ar condiționa admiterea de către instanțe a unor erori grave de drept.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Cechir V. în numele inculpatului Barițchii V., în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, iar în vederea acestei statuări se expun următoarele raționamente de fapt și de drept.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se reține că instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Din textul recursului ordinar declarat, se reține că avocata Cechir V. invocă, ca temeiuri de drept, art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, menționînd că atît decizia instanței de apel, cît și sentința urmează a fi casate întrucît în cauză au fost apreciate eronat probele, s-a dat prioritate probelor în favoarea învinuirii imputate lui Barițchii V., nu au fost verificate minuțios alegațiile inculpatului, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor din apeluri și s-a dispus condamnarea lui Barițchii V. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu toate că nu au fost întrunite elementele acesteia.

De asemenea, recurenta nu este de acord cu condamnarea lui Barițchii V. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal solicitînd rejudecarea cauzei și dispunerea achitării ultimului, din motiv că procurorul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar demonstra indubitabil vinovăția inculpatului de cele imputate, iar condamnarea lui în baza unor presupuneri este contrară exigențelor și garanțiilor unui proces echitabil.

Verificînd criticele invocate de avocat, în raport cu actele cauzei Colegiul penal ajunge la concluzia că decizia instanței de apel, în partea condamnării lui Barițchii V. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, urmează a fi menținută fără modificări, aceasta fiind legală și întemeiată, bazată pe probe verificate sub toate aspectele și just apreciate de instanță, care în

ansamblu dovedesc cu certitudine existența tuturor elementelor componenței de infracțiune incriminate lui Barițchii V. prin rechizitoriu.

În continuare, Colegiul penal reține că recurenta critică în cererea sa de recurs chestiunea de apreciere a probelor, în particular obiectînd asupra incertitudinilor din schema locului accidentului și datelor înserate în ea, în același timp specificînd că instanța de apel eronat a apreciat declarațiile date de inculpat, de martorii Cobîlaș V. și Spinei I. și de partea vătămată.

Față de cele ce preced, instanța de recurs amintește că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs explică părții apărării că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faprice invocate de recurentă, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului de învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, pe aceeași linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurentă, Colegiul penal, verificînd suplimentar materialele dosarului, specifică că judecînd apelurile instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de condamnare în privința lui Barițchii V. în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al relevanței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvîrșit infracțiunea nominalizată în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de procuror, partea vătămată și inculpat, cu menținerea sentinței prin care Barițchii V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Cu privire la criticele subsidiare ale avocatei Cechir V. precum că instanța de apel a dispus condamnarea arbitrară a inculpatului în baza art. 264 Cod penal, fără a se expune argumentat asupra admiterii sau respingerii unor probe, Colegiul penal le apreciază drept nefondate întrucât potrivit textului deciziei recurate, se constată că instanța verificând suplimentar probele respective le-a descris în textul hotărârii judecătorești și le-a apreciat după propria convingere, mai mult că ele coroborează cu alte materiale ale cauzei, care demonstrează indubitabil vinovăția lui Barițchii V. de cele incriminate. Și anume, vinovăția lui Barițchii V. a fost statuată de instanța de apel reieșind din următoarele probe puse la baza condamnării acestuia:

- raportul ofițerului de urmărire penală pe numele șefului SUP IP Soroca din 23.10.2013 pe faptul accidentului rutier (f.d. 34, vol. I);
- comunicare telefonică nr. 5227 din 15.09.2013 pe faptul accidentului rutier (f.d. 35, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 15.09.2013 cu planșa fotografică și schița (f.d. 41-45, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 24.10.2014 (f.d. 46, vol. I);
- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 15.09.2013 cu materialele anexate; concluzia alcooltestului Drager din 15.09.2013; copia certificatului de înmatriculare și a permisului de conducere, procura (f.d. 47-49, vol. I);
- procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate din 15.09.2013 pe numele lui Barițchii V. (f.d. 50-51, vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 199A din 17.10.2013, în privința lui Barițchii T. (f.d. 56, vol. 1);
- raport de expertiză medico-legală nr. 237 "A" din 25.11.2013 în privința lui Barițchii T. (f.d. 60, vol. 1);
- date caracteristice în privința lui Barițchii V.: extras din Registrul de Stat al Populației, caracteristica eliberată de consiliul comunal Bădiceni, revendicare, certificat de la medicul narcolog și psihiatru (f.d. 83-86, Vol. I);
- raport de expertiză auto-tehnică nr. 9602 din 30.12. 2013 (f.d. 97-99, vol. I);
- raport de expertiză nr. 1206 din 07.07.2014 (f.d. 116-125, vol. I);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 13.09.2014, cu participarea lui Barițchii V. (f.d. 136-140, vol. I);
- raport de expertiză judiciară nr. 2052 din 23.12.2014 (f.d. 49-163, vol. I);
- declarațiile părții vătămate Barițchii T. date în instanța de judecată (f.d. 210- 214, vol. I);
- declarațiile martorului Muntean C. date în instanța de judecată (f.d. 216-217, vol. I);
- declarațiile martorului Sochirca Ig. date în instanța de judecată (f.d. 222-224, vol. 1);
- declarațiile martorului Spinei I. date în instanța de judecată (f.d. 226-229, vol. I);
- declarațiile martorului Cobîlaș V. date în instanța de judecată (f.d. 237-242, vol. I);
- declarațiile martorului Pasa S. date în instanța de judecată (f.d. 244-246, vol. I);
- declarațiile expertului Tverdohleb M. (f.d. 37-40, vol. II).

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelurilor declarate, apreciind argumentele expuse în textul cererilor de apel, drept nefondate, din motiv că probele nominalizate mai sus, cert dovedesc faptul că anume inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal în circumstanțele descrise detaliat în rechizitoriu.

Cu privire la criticele recurente precum că schema anexată la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, probă care a fost pusă la baza condamnării inculpatului, conține careva date incerte și urmează a fi apreciată ca o probă inadmisibilă, Colegiul penal consideră drept nefondate aceste argumente or, potrivit art. 163 Cod de procedură penală procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, întocmite conform prevederilor legii procesual-penale, constituie mijloace de probă în cazul în care ele confirmă circumstanțele constatate în cadrul cercetării la fața locului. De asemenea, la procesul-verbal se anexează schițele, fotografiile, peliculele, casetele audio și video, mulajele și tiparele de urme executate în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală.

Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor legii procesual-penale, atunci acestea sunt admisibile și pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești de condamnare. Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, ori, după caz, instanța de judecată.

Aceleași considerente sunt valabile și în cauza deferită judecății, iar cele invocate de recurentă precum că, printre probele puse la baza condamnării lui - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schema anexată acestuia – sunt probe inadmisibile, nu pot fi reținute de instanța de recurs, întrucât la administrarea acestora organul de urmărire penală a respectat întocmai procedura de administrare a probei respective.

Prin urmare, sunt corecte statuările expuse în textul deciziei instanței de apel cu privire la aceea că: „, nu poate fi reținut nici argumentul inculpatului, referitor la dezacordul său cu schița accidentului rutier, deoarece aceasta este semnată personal de către inculpat, iar invocarea precum că se afla în stare de stres la momentul întocmirii și semnării este o tendință de a-și menține poziția sa de nevinovăție, ceea ce nu poate avea o careva relevanță pentru instanță.”

Subsidiar la cele expuse, Colegiul penal ține să menționeze că Curtea Europeană, referindu-se la erorile judiciare care pot duce la casarea unei hotărâri judecătorești, a specificat că simpla considerare a faptului că investigația în cauza deferită judecătii, în opinia inculpatului sau apărătorului acestuia, a fost incompletă și părtinitoare, nu poate prin ea însuși, în absența erorilor judiciare sau a unor încălcări serioase a procedurilor judecătorești, erori evidente în aplicarea dreptului material sau a oricărui alt motiv important ce rezultă din interesul justiției, să indice asupra prezenței unei erori judiciare în procedura anterioară.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond, în volum deplin.

În partea ce ține de criticele privind nemotivarea și neexpunerea asupra tuturor motivelor din apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza căreia Barițchii V. a fost condamnat.

De altfel, pentru a formula un răspuns bine argumentat vizavi de cele expuse supra, urmează a se reține că, în speță, s-a stabilit cu certitudine legătura causală dintre încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere anume de către Barițchii V., care a precedat producerea vătămării grave a integrității corporale și a sănătății părții vătămate Barițchii T.

Pe de altă parte, instanța de recurs consideră relevant de a remarca despre faptul că, în cauza deferită judecătii nu au fost încălcate de instanța de fond prevederile art. 325 Cod de procedură penală, după cum susține avocata Cechir V., adică nu au fost depășite limitele învinuirii incriminate lui Barițchii V.

De altfel, urmează a se reține că judecarea cauzei în primă instanță are loc doar în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, învinuire în privința căreia persoana a avut posibilitatea reală de a-și pregăti apărarea.

Modificarea învinuirii în cadrul judecării cauzei poate avea loc numai dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Constituie agravarea situației inculpatului orice modificare a învinuirii care fie mărește volumul de învinuire referitor la fapta fără reîncadrare a faptei în baza unei legi mai aspre, fie duce la reîncadrarea acțiunilor în baza unei legi mai aspre, fie completează învinuirea cu niște semne calificative care nu au fost puse persoanei sub învinuire sau în orice alt mod duce la agravarea situației inculpatului. Orice modificare a învinuirii în sensul agravării situației inculpatului poate avea loc doar în condițiile și în cazurile prevăzute de art. 326.

Prin rechizitoriu, lui Barițchii V. i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prin sentință acesta a fost condamnat în temeiul aceluiași articol, prin alte

cuvinte, nu pot fi reținute alegațiile recurente precum că instanța de fond a încălcat prevederile art. 325 Cod de procedură penală, dat fiind că i-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu toate că procurorul a solicitat doar 3 ani. Or, este prerogativa exclusivă a instanței de a individualiza pedeapsa în privința inculpatului, iar la stabilirea cuantumului acesteia, ultima se conduce de prevederile legale expuse în Partea Generală a Codului penal și limitele fixate de legislator în sancțiunea articolului incriminat.

Nu în ultimul rând, Colegiul mai reține că majoritatea criticilor formulate de recurentă în recursul declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința lui Barițchii V. în instanța de apel și, căroră instanța de judecată ierarhic inferioară, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărîrii atacate, nu s-au stabilit.

În consecință, Colegiul penal avînd în vedere considerentele menționate supra și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de avocata Cechir V. în numele inculpatului Barițchii V., sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Barițchii Valerii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe Barițchii Valerii Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru